

muzikalne in druge priloge. „Tovarš“ bode tudi organ ali poročevalec „slovenskega učiteljskega društva“ in društva „Narodne Šole“. Naročnino sprejema po poštnih nakaznicah „Tovaršev“ založnik Rud. Milic na Starem tergu v Ljubljani.

Vse stare in nove naročnike vljudno prosimo, da bi se obilno in nemudoma zglaševali in naročevali na „Tovarša“, da se bode natiskovanje in razpošiljanje dostojno vredilo.

Vredništvo in založništvo.

Vsem slovenskim učiteljem, prijateljem narodne šole in sploh vsem rodoljubom!

Svojemu bližnjemu pomagati, je vsakega človeka naj svetejša dolžnost. Naš bližnji v prvej vrsti pa je naš mili narod slovenski; tedaj je tudi naša pglavitna dolžnost, da ga prirčno ljubimo, zanj skrbimo in mu zvesto pomagamo, kjer koli je treba in kjer koli moremo. Naj bolje pa narodu koristimo, ako mu odpiramo in pripravljamo pot do omike. Za narodno omiko delati je tedaj prva dolžnost vsakega rodoljuba, posebno pa še sedaj, ko vse tišči za neprestanim tirom „naprej!“ Skrajni čas je, da resno pomagamo dušnemu in materijalnemu razvitku našega milega naroda. Zeló žalostno bi bilo, ko bi nam tujec z novci vred odnesel tudi narodnost, in naj večja nesreča za nas bi bila, ko bi krepki naš narod hiral in bližal se nevarni narodni bolezni.

Narodna omika in z omiko tudi materijalno boljše blagostanje širi in zagotavlja pa se le po dobrih narodnih šolah. Srečen narod, ki ima dobre šole!

Precej se je že tudi pri nas po Slovenskem storilo za ljudske šole; a mnogo, premnogo je tû še nakopičenega dela, katerega zmagovati morejo edino le združene moči v vterjeni edinosti.

Ta misel navdajala je že davno rodoljubne učitelje in šolske prijatelje, in osnovali so bili v Idriji društvo „Šola“, ktero je imelo važno in prelepo nalogo, da bi materijalno podpiralo domače šolstvo. Da bi se pa ta lepi namen mogel še popolniše izvrševati, so pri letošnjem prvem splošnem zboru slovenskih ljudskih učiteljev zbrani udje „Šole“ v Ljubljani sklenili, da naj se to društvo preseli v Ljubljano, po okoliščinah prenarédé tudi pravila, naj se imenuje „Narodna Šola“, in naj se razširja po vseh slovenskih pokrajinah.

Vlada je ta nova pravila sprejela, in začelo se je že delovanje tega prekoristnega društva. Slavni rodoljubni šolski dobrotniki poslali so mu že svoja lepa darila. Podlaga je tedaj položena, pravila nam kažejo pot, kako naj se izvršuje prelepa svrha, narodni šoli in z

njo narodu znatno pomoči. Šola je nežna cvetica, ktera potrebuje skrbne roke v oskrbljevanje in prav dobrega čuječega varstva, ter ne prestande podpore. Te podpore posamesni kraji dostikrat ne morejo šoli dajati; pogostokrat pa manjka tu tudi prave zavednosti. V vseh teh okoliščinah bode društvo „Narodna Šola“ skrbelo, da bode malo vloženega denarja prinašalo veliko obresti.

Ganite se tedaj možje učitelji in vrli rodoljubi, ter pomagajte temu lepemu početju! Ako v to društvo pristopi vsaka narodna šola, vsak naroden učitelj in vsak slovenski rodoljub, bodo se tudi naše narodne šole povzdignile in dospele do tiste stopinje omike, katero so drugi narodi že dosegli, — in naroden obstanek je zagotovljen, kajti v sedanji dobi imajo prihodnost le omikani, le kulturni narodi. Tudi naš mili slovenski narod mora ravno po dobri narodni šoli povzdigniti se do svojega dušnega in telesnega blagostanja in uživati blagor, ki ga uživajo že drugi narodi.

Nabirajmo tedaj ude in vsakoršne darove pri vseh veselicah, shodih in drugih prilikah, in kdor ne premore po goldinarjih, bode vsaj po soldih podpiral narodno šolstvo, ki bode stoterni sad rodilo.

Podpisani odbor začasno opravlja vsa društvena opravila tako dolgo, da pristopi več udov in se skliče občni zbor, pri katerem bode se volil novi odbor. Zglaševanja k pristopu in denar sprejema začasni društveni tajnik in blagajnik g. M. Močnik, učitelj v prvi mestni šoli pri sv. Jakobu v Ljubljani; drugot pa se bodo tudi poverjeniki naprosili, da bodo opravljali ta opravila.

Učitelji, in vi vsi šolski svetovalci in rodoljubi, podvizajte se k dobri reči — pristopajte k „Narodni Šoli“; z združeno močjo bode se sezidalo krasno poslopje omike v slavo našemu milemu narodu. Čas neprestano hiti; zguba časa pa se ne more nadomestiti. Porabimo dobo, v kateri živimo, ter delajmo za omiko in blagor našega naroda, kjer koli je le priložno. Z Bogom na delo!

Vse domačemu šolstvu prijazne časnike prosimo, da blagovolijo ta poziv sprejeti v svoje predalet.

V Ljubljani, meseca novembra 1872.

Osnovni odbor društva „Narodna Šola“:

dr. Razlag, prvomestnik.

M. Močnik,

A. Praprotnik,

Fel. Stegnar,

Ir. Tomšič,

dr. Vošnjak,

} odborniki.